

De Moeial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur - 11de jaargang - nummer 6 - 22 december 1993.

Verhofstadt op de V.U.B.

ECONOMISCHE LOGICA VERSUS LOGICA

Woensdag 8 november organiseerde LVSU een meeting waar Verhofstadt zijn visie op het crisisplan van Dehaene gaf en zijn alternatief. De "informatie" die op deze meeting gegeven werd kostte voor liberalen 40,- voor niet-liberalen 60,-. De bijdrage was nodig om het gat in het budget van LVSU te dempen, zo werd mij verzekerd. Ik twijfel er echter aan of dit gat gedempt is; het lokaal zat nagenoeg vol met liberalen die het geluk hadden de democratische prijs te betalen...

De eurofitometer

Verhofstadt begon zijn relaas met een doembeeld te scheppen van ons land dat ongeveer in "alles" de slechtste, de laatste is in vergelijking met de andere landen in Europa. Hier werd al duidelijk welk uitgangspunt gehanteerd werd; dat van de neoliberale economische logica. De VLD heeft een "Eurofitometer" opgesteld waaruit blijkt dat België zich achteraan de ranglijst bevindt. Deze fitometer meet echter enkel de fitheid van economische factoren zonder evenwel andere, mijns inziens, toch wel belangrijke factoren zoals welzijn, kwaliteit van het leven in beschouwing te nemen. Het is alsof men de kwaliteit van muziek gaat meten in hitlijsten die gebaseerd zijn op basis van het commercieel succes dat een bepaalde groep bereikt mits de nodige investeringen in marketing en promotie. Al onmiddellijk haalt hij als modelvoorbeeld Japan en de V.S. aan. Daar is er geen "stroefheid" van de arbeidsmarkt zoals die bij ons bestaat" en zie daar, daar gaat alles goed.

De modelvoorbeelden

Japan is een corporatistische maatschappij gecentreerd rond het grootkapitaal dat circuleert in de bedrijven en ja hoor, Japan zou goed scoren op de hitlijst van de V.L.D.. Het hele leven is gericht op het zich ten dienste stellen van het bedrijf waar men werkt. Onderwijs wordt verschaft in functie van het inpassen van individuen in de bedrijven. Vrijtijd wordt ingericht in functie van de produktiviteit op de bedrijven. Politieke partijen zijn net als alle maatschappelijke groeperingen afhankelijk van de financiële steun van bedrijven. De gevoerde politiek is deze gewenst door de bedrijven. Vakbonden waren tot voor kort onbestaande. Dit soort maatschappij, die Verhofstadt weliswaar zo niet voorstelt in zijn theorie maar die er in praktijk wel uit voortvloeit en die hij als voorbeeld neemt, doet mij persoonlijk denken aan het Duitsland uit de jaren '30...

De V.S., het land van de vrijheid, het land met het vrijheidsstandbeeld wat ook op de foldertjes van L.V.S.V. prijkt, neemt Verhofstadt dus ook als voorbeeld. Om even

ook hier eens een ander licht op te laten schijnen zal ik even een cijfer van UNICEF citeren. UNICEF kwam na een onderzoek tot de conclusie dat het kindersterftecijfer in Amerika nu op dezelfde hoogte ligt als dit van het gemiddelde derde wereld-land. In Groot-Britannië is de situatie nog duidelijker; daar leven nu 10% van de kinderen beneden de armoedegrens. Dat is twee keer meer dan toen neoliberaal Thatcher aantrad (Knack, 29sept. - 25okt. p. 155). Nog mooie cijfers? In 1979 was 1/10 van de bevolking arm in Groot-Britannië. In 1993 is 1/4 arm (Knack, 20-26 okt. p.18) Heerlijk die vrijheid, niet?

Demokratisering

Verhofstadt wil op het politieke vlak ook komen tot een volledige hervorming. Hij wil af van het Belgisch "compromissenmodel". Concreet moet dit gebeuren door de afschaffing van de stemplicht, het houden van referenda op aanvraag van de burger (met als voorwaarde het verzamelen van 200.000 handtekeningen), het afschaffen van de kopstempelen, enz. Dit is het koninginnestukje van zijn theorie. Hoe zoet klinkt het ons allen niet in de oren. Eindelijk, de weg naar de radicale democratie is gevonden. In praktijk zou het echter wel eens anders kunnen worden. Ik stel mij de nodige vragen bij referenda, niet vanuit behoudsgezindheid zoals misschien de traditionele partijen dat doen, maar wel vanuit een kritische ingesteldheid. Het grote gevaar ligt immers voor de hand; de manipulatie. Verhofstadt stelt dat het houden van referenda een positief effect heeft op het politiek bewustzijn van de burger. De vraag is echter: zal men informeren of zal men actualiteit omdat ze even te duidelijk de economische logica hanteerde. De heren beslisten om voor de autoverzekering voor bepaalde "risicocategorieën" hogere premies in te voeren. Tot die risicocategorieën behoorden dan jongeren, gehandicapten, ouderen, migranten, enz... Ten eerste kan men dan de vraag stellen in hoeverre die maatregel gefundeerd wordt door onderzoek en in welke mate door conservatieve, rechte vooroordelen. Ten tweede stel ik mij de vraag wat er gaat gebeuren als men puur sociale aangelegenheden in handen gaat geven van dergelijke privé-instellingen. Ik informeerde een jaar geleden bij een verzekeringsmaatschappij wat het zou kosten om mijn computer tegen diefstal te verzekeren wanneer ik deze op mijn kot op de campus zou zetten. Men wou dit niet verzekeren omdat uit onderzoek gebleken was dat het aantal diefstallen hier te hoog lag. De economische logica is dus dat men zich nog enkel kan verzekeren tegen risico's als deze zo goed als onbestaande zijn. Wat een geluk dat er nog verzekeringen zijn...

vervolg op pg. 3

Het Moeial-team wenst u een gelukkig Nieuwjaar!

VERKEERSVEILIGHEID

Actie rond de campus

Ludiek...

Maandag 13 december was er een ludieke actie aangekondigd. Een stoet studenten zou rond de campus oefenplein trekken en op de vier knelpunten wat verkeersveiligheid betreft (meer bepaald: Schoofslaan, Kazernelaan, Nieuwelaan en Pleinlaan) een verkeersongeval ensceneren in de hoop zo de automobilisten te sensibiliseren. De voorbereidingen waren behoorlijk verlopen. Via verschillende kanalen werden de V.U.B.-studenten op de hoogte gebracht van de geplande actie en opgeroepen massaal deel te nemen (vergaderingen werkgroep verkeersveiligheid, laatste praesconvent, strooibrifjes,....). Op enkele schooneidsoetjes na verliep alles de bewuste dag zoals gepland.

Maar te braaf...

Nadat iedereen verzameld was kon de pret met de nodige dosis ernst beginnen. Het was echter opvallend dat de 'iedereen' niet meer dan 60 à 70 man bedroeg en dus blijktbaar dat verkeersveiligheid voor studenten niet tot hun hoofdzorgen behoort (hoeveel doden moeten er nog vallen ? 60 à 70 man zeker !!!). Deze vorm van absentisme onder de studenten is waarschijnlijk eens te meer toe te schrijven aan het recente klimaat van desinteresse waar studenten enkel nog voeling hebben met de hoorcolleges e.d. maar niet meer met de problematiek van een universiteit *an sich*. De betoging zelf verliep opmerkelijk rustig (te rustig zeggen sommigen zelf). Eigenlijk iets nieuws voor de V.U.B., omdat er deze keer geen waterkanonnen en brullende klakken

aan te pas kwamen. De nostalgici ten spijt !! Onder escorte van de politie (die heel het traject de betogers letterlijk binnen de lijnen hield) kon men zijn aanwezigheid kort 'manifesteren' door enkele geësceneerde verkeersongevallen. De opvoering verliep zonder moment van aarzeling en de 'ingehuurde acteurs-studenten' gaven blijk van een groot professionalisme. Wat u had kunnen zien of nog beter zelf heeft gezien: verkeersslachtoffers zoals in 'echt, doden die doden leken dan toetanchamon, verkeerslichten daar waar het normaal zou moeten....

Media

Deze originele aanpak van de actie en de vele contacten vooraf maakten er toch een groot succes van. Verschillende kranten waren ter plekke, TV Brussel stuurde een ploeg en dinsdag was Joeri VM, de vader van het dossier, op de radio te horen. Donderdag werd de werkgroep verkeersveiligheid zelfs uitgenodigd op het Brusselse Gewest om hun eigen en doelstellingen te bespreken. Het geval van de Schoofslaan is nu in een stroomversnelling geraakt. Er was al in de plannen van de gemeente Oudergem opgenomen dat deze straat verkeersvrij zou worden gemaakt. Nu wordt er misschien een streefdatum opgeplakt. Een begin. Spijtig dat het zolang moest duren en dat een gestoffeerd dossier niet volstond. Het moest eerst nog de nodige media-aandacht krijgen, blijktbaar. Spijtig dat er geen massale opkomst was van medestudenten omdat desinteresse ook gevaarlijk is.

M&H

REDACTIONEEL

Ja, lieve lezers, het einde van het kalenderjaar is in zicht. Maar niet getreurd, wij werken net zoals jullie met een academiejaar en zijn er voor het klokkeluiden en eierenbreken weer. Voor diegene die met deze sfeervolle dagen al eens aan de Moeial denken, de redactieleden danken hen voor de generositeit op rekeningnummer 001-1386975-48 als waar u ook de abonnementsgelden kwijt kan (500 bf. steunabonn. 250 Bf. gewoon abonn.) Zalig Pasen !

INHOUD	
VLD op de VUB	1
Verkeersveiligheid	1
Open Brief	2
Mededeling	2
Vervolg pg 1	
St.-Vé	3
Kultuurpagina :	
Mexico	4
BSG-Troubles	5
Nog wat SoR...	
Vliegengzwam	6
Rood tegen grasgroen	6
Pleitoefening	7
Amnesty Intern.	7
Parochieblad	8
Agenda	8

OPEN BRIEF

Dit is geen publiciteit, neen geen publiciteit...

"N.S.V., houzeel", "M.L.B. weg er mee", "N.S.V. ook op de V.U.B." in fleurig groen/ rood/ zwart op witte achtergrond, dit alles gelardeerd met een honderdtal stickertjes met fijnzinnige mededelingen als "België barst", "Geen stemrecht voor gastarbeiders", "Vrijheid of marxisme?" en natuurlijk de onvermijdelijke hakenkruisjes (te bewonderen op de ruiten van het V.O.-lokaal naast het K.K.): het resultaat van de noeste arbeid van een groepje dagschuwe N.S.V.-ers die verleden woensdagnacht het Oefenplein met een bezoekje vereerden. Het ziet er naar uit dat de jongens (meisjes zijn eerder zeldzaam in deze kringen) deze vorm van nachtelijk vandalisme tot in de finesses willen leren beheersen (cfr. hun kladpartij van verleden jaar). Overigens toch wel een rare tactiek voor mensen die graffiti genueanceerd omschrijven als "vuilspuiterij" en er een erg originele sanctie voor in petto hebben: "Typisch dat geen mens er aan denkt om die hele graffiti-rozooi streng te bestraffen, in plaats van ze te legitimeren." Maar soit, "ze" waren er dus weer. Het zou niet eens zo verwonderlijk zijn moesten ze in de nabije toekomst weer eens een toegang te forceren tot de V.U.B. met voor hen op het lijf geschreven methodes. Het recente verleden heeft immers meer dan eens aangetoond dat deze zich als studentikoos vooroordende groepering te vinden is voor het meer gespierd vermaak. De bedoeling van dit artikel is zeker niet het zoveelste steriele debat te openen over het al dan niet nazistisch, fascistisch of racistisch karakter van de groep in kwestie maar wel om wat bekende en minder bekende feiten op een rijtje te zetten. De lezer oordeelt zelf maar.

Korte historische en organigram

De N.S.V. (Nationalistische Studenten Vereniging) ontstond begin 1976 na een dissidentie in het K.V.H.V. (Katholiek Vlaams Hoogstudenten Verbond). Edwin Truyens, de toenmalige K.V.H.V.-praeses, kon zich niet meer vinden in de gevolgdde koers. Hij stapte op en stampte de N.S.V. uit de grond. "Vervlakking van ideeëngoed en het steeds meer wegebben van de nationalistische levensbeschouwing brachten tweedracht teweeg in de rangen van deze eens zo roemrijke vereniging".

Nog naar eigen zeggen begint de N.S.V. aan een onstuitbare groei. Zo ontstonden er kerken er kerken in West-Vlaanderen, Mechelen, Leuven, Hasselt, Gent en Brussel. De N.S.V. werd echter niet overal met open armen ontvangen. Traditiegetrouw waren (en zijn) Gent, Leuven en Brussel erg lastige klanten voor de N.S.V., die graag rondleurt met de mythe van "de linkse superdemocraten", die de arme nationalistien graag het ziekenhuis in meppen. De hand in eigen boezem steken is er echter nog steeds niet bij, want de bewust provokatorische houding van de N.S.V. heeft meer dan eens aan de basis gelegen van ernstige rellen. Dat ze hiervoor een orgaan hebben, m.n. hun Verbondswacht, die er niet voor terugdeinst om gewapend op colportage te gaan, zal je niet zo gauw in hun publicaties terug vinden. Deze ongeveer veertig koppende tellende stoottroep verneemt zijn orders via het interne

Verbondsbereichten, een blaadje enkel en alleen voor leden. Het hoeft dan ook niet gezegd dat de meeste universiteiten niet echt staan te springen om zulk een halve privé-militie te erkennen. Koren op de molen van de N.S.V. echter dat gaat schermen met grote woorden als "vrije meningsuiting" en "democratie".

De afdelingen in Hasselt en Mechelen zijn ondertussen opgedoekt (de onstuitbare groei waarschijnlijk) en ook de andere afdelingen kennen zo hun hoogtes en vooral hun laagtes. Benevens de Ufsal in Brussel en de Ufsia in Antwerpen, waar ze een vrij openlijke werking kunnen tentoonspreiden (mits de nodige intimidatie echter), is het op de andere universiteiten huilen met de pet op voor de N.S.V.. Op de R.U.G. zijn ze niet erkend (geen subsidies en akkomodatie), op de V.U.B. zijn ze zelfs persona non grata en in Leuven slagen ze er ook niet in om erkend te worden door de Kringraad. Dit wil echter niet zeggen dat ze geen werking zouden ontplooiën: naast het studentikoze (kroegentochten, cantussen met Voorpost en Vlaams Blok) is er natuurlijk ook plaats voor het meer serieuze werk: amnestiefakkeltochten, antimarxistische boekenbeurzen waar werk van Leon Degrelle worden in beslag genomen, politieke debatten met zo verschillende mensen als de top van het Vlaams Blok en Hans Janmaat van de Nederlandse Centrumpartij en af en toe eens een verdoemde Hitler wordt honderd jaar-jaarverjaardagsfeestje.

Naast de reeds genoemde Verbondswacht bestaat er op nationaal vlak nog een publicatie, Branding, die dient als verbindings-element tussen de leden en tevens als spreekbuis naar de buitenwereld toe. Op het afdelingsvlak schrijft met wisselend succes Kraaiepoet (Brussel), Signaal (Gent) en Spijker (Leuven) vol.

Voorts is er nog een oud-Studentenbond, die, zoals de aandachtige lezer reeds vermoedde, de oude coryfeeën groepeerd. Volgend stukje proza kunnen wij u echt niet onthouden: "De N.S.V.-OSB-Brabant is de beste manier om in contact te blijven met oude kameraden en studiegenoten, evenals met de jongere generatie van nationalistische studenten uit Leuven of Brussel. Ons verenigt een onverbrekbare band: het zwart-wit-rood van onze vlag. Onze Eer is Trouw!". Oefening: vertaal dit stukje naar het Duits.

"De N.S.V. heeft nooit enig gesprek geweigerd..."

1 mei 1981

N.S.V.-ers Pieter Huybrechts, Robert De Wele, Carl van den Ven en Philip Van der Sande doen een raid op een migrantencafé in Sint-Niklaas. Ze vernielen de zaak en steken ze dan in brand.

10 oktober 1982

Een N.S.V.-commando valt binnen in de Cactus in Brugge. Hospitalisatie voor een aantal klanten.

Op 20 oktober worden de ruiten van het café ingegooid.

3 februari 1984

In café 'Klisjé' in Sint-Niklaas trachten N.S.V.-ers Luc Onbekent en

Patrick Vergaunen een-Marrokaan de keel over te snijden. "Marrokanen horen in hun eigen land" verklaart Onbekent op zijn proces. Het N.S.V. zet een steunfonds op om de gerechtskosten te betalen.

1984

N.S.V.-praeses Sint-Niklaas en tevens V.M.O.-verantwoordelijke Waasland Jan Crève (onlangs op tv te bewonderen als woordvoerder voor de acties rond het Verrebroekdok in het Waasland) lanceert een campagne om "linkse onderminers in het onderwijs te ontmaskeren. Er dient "hardhandig" een einde worden gemaakt aan het "mollenwerk".

1 december 1984

Drie N.S.V.-ers gaan gewapend met kettingen te keer in de Villa Djava in Brugge. 3 mensen in het ziekenhuis.

21 maart 1985

De Verbondswacht slaagt een anti-rakettenblokkade uiteten op de Gentse Blandijn. Verschillende gewonden.

22 november 1985

De Verbondswacht duikt op aan de V.U.B. Tot het meegebrachte "verdedigings"arsenaal behoren boksbeugels, matrikken en koppelriemen. Filip Dewinter leidt zijn stormtroepen voortreffelijk. Balans: verschillende gewonden.

21 december 1985

Brandstichting in boekhandel De Geus in Sint-Niklaas. Luc Onbekent wordt hiervoor veroordeeld. Ditmaal echter geen steunkomitee.

15 oktober 1986

De N.S.V. komt terug: de V.U.B. wordt weer het toneel van niet zo vriendelijk N.S.V.-geknuffel.

28 februari 1987

De V.U.B. blijft doelwit. Bij gevechten vallen verschillende gewonden.

1987

In Leuven wordt bij een bestorming van 't Stuc door de N.S.V. een student voor het leven gehandicapt geschopt. De vermoedelijke dader is Jurgen Ceder, vandaag hoofd van de pers-cel van het Vlaams Blok.

20 april 1989

Café Het Kroegske in Antwerpen opent zijn deuren voor de N.S.V. om hen in de mogelijkheid te stellen de Ultieme Leider te eren. Aangepaste kleding gewent.

april 1992

N.S.V.-ers doen een raid op de Alternatieve Boekenheurs in Antwerpen. 2 Jongsocialisten belanden tegen hun in wil in het ziekenbed.

N.S.V.-er Rob Verreycken slaat een P.V.D.A.-er een gebroken neus.

10 november 1992

Bij het colportieren met hun krant op de Blandijn kan de N.S.V. andermaal de handen niet thuis houden. Turks student wordt van een trap gegooid.

21 november 1992

Een kritisch artikel over voorgaande rel zorgt er voor dat bijna de ganse oplage van Schamper, Gents studentblad, verdwijnt. De N.S.V. mis-schiet?

Al bij al is er hier sprake van een grote openheid van geest bij de N.S.V.. Bovengaand palmares is echter alles behalve exhaustief: "samenwerkingsverbanden" met V.M.O., Voorpost en Nationaal Front zijn niet opgenomen.

De N.S.V. en "de Vlaamse Beweging"

"De grote meerderheid van de Vlaams Blok Jongeren-kaders komen uit de N.S.V.. Toch vinden sommigen dat de doorstroming de laatste tijd niet optimaal is."

"Ik moet dat tegenspreken. V.B.J. bestaat nog niet zolang en in de begrafenis moesten alle plaatsen opgevuld worden. Het resultaat was dat het eerste Dagelijks Bestuur volledig uit ex-N.S.V.-ers bestond. Nu verloopt alles geleidelijker. We moeten trouwens niet vergeten dat er ook mensen zijn die buiten de partijpolitiek goed werk verrichten... Een vereniging als de N.S.V. is een beetje de kaderschool voor de hele nationalistische beweging."

Alzo sprak Marcel Gerritsen, brand-nieuw praeses N.S.V.-nationaal, van uit zijn appartementje in Heverlee. Hij heeft immers volkomen gelijk. De N.S.V. blijkt de perfecte springplank voor een carrière in het Vlaams Blok. Op alle niveaus binnen het Vlaams Blok vinden we N.S.V.-ers. Wat bestuursmacht betreft is er voorreest het parlement: Karim Van Overmeire (N.S.V.-Gent), Marijke Dillen (N.S.V.-Antwerpen), Joris Van Hauthem (N.S.V.-Leuven en Brussel) en Filip Dewinter. Provincieraadsleden uit de N.S.V.: Paul Behey (N.S.V.-Gent), Daniel Deknijf (N.S.V.-Gent) in Oost-Vlaanderen, Niek Lootens (N.S.V.-Brussel) in Brabant en Philip Van der Sande (N.S.V.-Antwerpen). De gemeenten Berchem en Lokeren treffen het met gemeenteraadsleden Patrick Molle (N.S.V.-Antwerpen) en Werner Marginet (N.S.V.-Gent). Het partijwerk trekt ook heel wat ex-militanten aan. Zo stikt de studiedienst, het Nationalistisch Vormingsinstituut, van de ex-N.S.V.-ers: Hans Carpels (N.S.V.-

Antwerpen), Jurgen Ceder (N.S.V.-Leuven), Pieter Huybrechts (N.S.V.-Antwerpen) zijn er enkelen. Provinciaal secretaris van Brabant voor het Vlaams Blok is Marc Raes (N.S.V.-Brussel). Frank Van Hecke is ondervoorzitter van de Technische Fractie Eurorechts.

Het Vlaams Blok is natuurlijk niet de hele "nationalistische beweging". Er beweegt immers nog meer aan het front van wat gemeenzaam extreem-rechts genoemd wordt. Edwin Truyens vinden we tegenwoordig terug in het Vormingsinstituut Wies Moens, een wat schimmige club die zich o.m. bezig houdt met het wijzen op het Islamgevaar. Hier voelen ook Jan Arnou (N.S.V.-Gent) en Pieter Huys (N.S.V.-Gent) zich thuis. De laatste heeft ondertussen zijn eigen blaadje, m.n. Nucleus, dat open doekjes krijgt in Revolte, blad van Voorpost.

Voorpost dan, nationalistische actiegroep bij uitstek, heeft een nieuwe voorzitter: de heer Johan van Slambrouck en jawel hoor ex-N.S.V.-er. Ook Storm, het blad van het Vlaams Nationalistisch Jeugdverbond heeft nog niet zo lang een nieuwe hoofdredacteur: Rob Verreycken, zoon van Vlaams Blok-senator Wim Verreycken en ex-N.S.V.-er. We kunnen nog een tijdje doorgaan met het familiefeestje: Roeland Buisseret, zoon van handenvapperende Xavier, pleegt af en toe eens een artikelje in Branding...

Eric Arckens is één van de redactieleden van het duur ogende Teksten, Commentaren en Studies, het blad bij uitstek voor al diegenen die het vechten beu zijn en zich meer willen toeleggen op het theoretische van "de zaak". Sommigen noemen dit "nieuw-rechts".

De ideologie van het N.S.V. is het onderwerp van een artikel dat in de volgende Moecial zal verschijnen. In de hoop u hiermee van dienst geweest te zijn, groeten wij u Met hoogachting.

Manu Menu

Binnenkort de mogelijkheid in uw Moecial om allerliefste, intiemste, fictiefste, hitsigste, heetste, koelste, ontroerendste, adembenemende, declaratoire, hallucinante, afsabbelende, misleidende bewustzijnsontwikkende, kortom gevoelsgenueanceerde

St. Valentijns wensen
(voor of door u)

gepubliceerd te zien

(Voor een zacht prijsje)

vervolg van pg. 1

Het sociale karakter van de VLD

Het komt er eigenlijk allemaal op neer de ware aard van de VLD vanonder hun opgepoetst imago vandaan te halen. "The godfather" liberaal Willy de Clercq doet met zijn uiteenzetting over het huidige crisisplan een stap in de goede richting: "Het probleem is niet of er een evenwicht bestaat tussen de diverse inkomens en of iedereen gelijkwaardige inspanningen levert." (Knaack cahier, 24-30 nov. P. 24)

Terug naar...

Op economisch gebied wil Verhofstadt "terug naar de economische realiteit", wat in concreto bij hem betekent dat voortaan het overleg tussen vakbonden en patronen niet meer globaal gebeurt maar per bedrijf. Dit is in andere woorden gesteld een langzame afbouw van de al luttele macht van de arbeiders. "Wanneer een bepaald bedrijf specifieke concurrentie problemen heeft moet men daar rekening mee houden met het oog op de lonen" zo luidt het nog. Wel, ik stel me de vraag wanneer een bedrijf geen "concurrentie problemen" heeft. De economische realiteit is dat manipuleren, en verder, wie heeft het meeste geld om te manipuleren. Er zal telkens een gehele propagandamachine in gang komen bij het organiseren van een referendum. Men kan het enigszins vergelijken met verkiezingen in Amerika. Daar moeten de partijen ongelofelijk dure campagnes voeren om in de gunst van het volk te komen. Of die campagnes bijdragen tot een verhoging van het politiek bewustzijn is een andere zaak. Weten hoe de hond van Clinton heet of met welk een soort shampoo zijn vrouw haar coupe verzorgt, zijn voor mij niet echt doelstellingen om voorop te stellen om te komen tot een beter politiek bewustzijn. Bovendien is het geweten dat de presidenten die in dit systeem aan de macht kwamen slecht marionetten waren van hun industriële lobby's die zo "vriendelijk" waren om die campagnes te betalen. Met deze maatregel ontstaat er een macht over de waarheid die in handen van het kapitaal komt.

De vrije markt als heilige koe

Het basiselement van de liberale economische theorie: de vrije markt, staat ook in dienst van een bepaalde politiek. Op vraag van Amerika moeten ook culturele "produkten" vrij verhandelbaar zijn (in het kader van de GATT-onderhandelingen). In realiteit zal dit ertoe leiden dat het al enorm grote aandeel van Amerikaanse pulp in de Belgische bioscopen (ongeveer 80%) nog zal vergroten. Die pulp vervult in tegenstelling tot wat men misschien zou verwachten een reële functie; ze leidt tot de nivellering en vervlakking van de bevolking die steeds meer en meer interesse begint te vertonen voor dinosaurs dan voor informatie over de machten die diepgaand zullen ingrijpen in hun leven en er wel eens voor zouden kunnen zorgen dat men de prijs van die pulp niet meer zal kunnen betalen. Die vervlakte bevolking zal dan ook zeer vatbaar zijn voor de propaganda van het kapitaal die gevoerd zal worden bij de eventuele referenda.

Flexibiliteit of onderdanigheid

Verhofstadt wil een groot deel van de ambtenaren ontslaan! Het deel dat nog mag blijven zal zich "flexibeler" moeten opstellen. (of duidelijker... naar de afkomstig van een luxueuze collectie - pijpen dansen van...) Flexibiliteit kan in concreto betekenen; een ambtenaar die zich zijn gehele leven met de bus naar zijn dichtbij gelegen werk verplaatste, moet zich nu een auto aanschaffen om op 100 km afstand te gaan werken naar het departement waar er nog wel even werk voor hem is. De trein naar zijn werk zal hij waarschijnlijk niet kunnen nemen doordat een geprivatiseerde vervoersmaatschappij kosten en haten zal moeten afwegen en bijgevolg een groot aantal lijnen zal moeten laten vallen wegens economische onproductiviteit. (En wat met het milieu? En wat met de sociale rechtvaardigheid?) Dit alles lijkt misschien wat overdreven maar is het allerminst! Als je hierover anders denkt, raad ik ten stelligste aan eens met een arbeider te praten uit Groot-Brittannië. Persoonlijk heb ik dit genoeg gehad. De man is 28, werkt reeds vanaf zijn 16de (onderwijs is onbetaalbaar voor de brede massa), en heeft in al die tijd nog niet genoeg verdiend om een auto of huis te kopen; ook hier werden de lonen gedrukt om de concurrentiepositie te verbeteren. Hij krijgt tijdelijk werk aangeboden en kan dit niet weigeren omdat men anders als "niet werkwilleg" bestempeld wordt. Een klein detail, de werkplaats bevond zich 200km van zijn thuis. Dit is geen alleenstaand geval. Een groot gedeelte van de arbeiders in Groot-Brittannië brengen hun tijd door met continu te verhuizen naar plaatsen waar er eventjes werk is. Een sociaal leven wordt aldus onmogelijk. In de economische logica noemt men dit: "de wet van vraag en aanbod naar arbeid".

Gezondheid als produkt

Verhofstadt wil het gezondheidsstelsel privatiseren. De burger zal zelf zijn premie betalen aan privé-verzekeringsinstellingen. De overheid zal de premie "gebeel of gedeeltelijk" betalen van mensen met "lage" inkomens. Dit is op zijn minst opvallend vaag: wat is *gedeeltelijk*, wat is een *laag* inkomen? Weer zit de kern van het probleem hier volgens mij in de incompatibiliteit van de economische logica en de sociale rechtvaardigheid. De verzekeringsmaatschappij Anhy kwam een jaar geleden nog in de drijven en het kapitaal voortdurend nieuwe horizons opzoeken waar er lage lonen zijn, sociale zekerheid onbestaande is en het wilde kapitalisme, zoals we dat gekend hebben in het begin van de twintigste eeuw, nog kan floreren. Die uitbuiting keurt Verhofstadt goed. En verder neemt hij dat op lange termijn ... op zeer lange termijn... de levensomstandigheden van de mensen gender ook automatisch zullen verbeteren; hier wankelt zelfs zijn vertrouwen in de moraal van het kapitaal. Mijn vertrouwen in dat kapitaal ligt al lang op één van de vele gifstorten die ons omringen, waar het mijns inziens thuishoort...

Pete

VERSLAG

St.-Vé : Het weer zat wel mee

Het St-Vé-verslag komt er wat laat aan, maar onze man ter plekke bleef er twee weken langer dan voorzien in hangen. (Hij is er trouwens nog niet helemaal uit).

Op vrijdag 19 november vierden men de 159ste verjaardag van de Universiteit Libre de Bruxelles. Dit ging gepaard met tal van officiële plechtigheden. Vooreerst een bloemenhulde aan de Tir National (Nationale schietbaan) waar vele studenten en docenten voor het vrije geweten gefusilleerd werden, vervolgens naar de grafsteen van Theodore Verhaegen (stichter van de ULB) op het kerkhof van Brussel. Rond de middag hield men nog wat toespraken op de ULB (Solbosh), bijgewoond door beide rectoren, alsook een bloemenhulde aan het standbeeld van Verhaegen en Francisco Ferrer om dan af te sluiten met een diner. De VUB-delegatie trok ook nog naar het monument van Charles Decoster (auteur van Tijn Uilenspiegel) op het Flageyplein. Jammer genoeg worden de officiële herdenkingen door weinig studenten bijgewoond. De reden is wellicht dat velen zich opmaakten voor een grootse en minder stijve (plechtigheid) : de St-Vé stoet. Deze stoet ging dit jaar voor de 105ste maal door met als thema: "Insanities Splendor" (schittering der waanzin), een parodie op de pauselijke encycliciek: "Veritatis Splendor" (schittering der waarheid)

knijpt) ipv 'Le Pacifisme' (twee koppelen duiven); de VUB-versie van '91 l'Onion fait la Force' (ajuin in de vorm van toenmaliger premier Martens) ipv 'Ca va Zaire' (karikatuur van het vaandel van Zaire). Dit was ook dit jaar weer zo : hoewel de thema's dezelfde waren vond ik de VUB piraat overzichtelijker en beter (penis die de paus een stomp in de maag geeft). Omstreeks 11 uur was het verzamelen geblazen aan de BSG-zaal. Daar moesten immers de vaten opgeladen worden en kon men nog biertoppen kopen. De camions, in alle soorten en maten vertegenwoordigd, manoeuvreerden dat het een lust was, de eerste eieren vlogen in de lucht en er werd ook duchtig geklajst (students voor bekladden). Eens iedereen opgeladen vertrok men onder luid gejoel Zavelwaarts. De bourgeois die men onderweg tegenkwam werden niet ontzien; een Euro-parlementarier die uit een taxe stapte werd bewerkt met bloem en eieren. Ook enkele chique madams die uit een trendy kapperzaak kwamen zagen hun (peperdure) kapsel in een mum van tijd in een hooiberg veranderen. Eenmaal aan de Zavel gekomen was het gedaan met de leute, de klasjcontroleurs, hoofdzakelijk ULB'ers kweten zich bijzonder goed van hun taak. Maar ook zij hadden niet kunnen voorzien dat er langs het trajekt munitie was verstop. Het rangers van alle wagens (35) was voor de organisatoren echter de zwaarste kluit. Vooral dikwijls door

ULB-tegenhanger van VO) was niet mis. Van de UAE (Union des Anciens Etudiants - ULB) was er een collage te zien (St-Vé foto's van 1936 tot heden) die de moeite van het bekijken waard was. Van de VUB waren er slechts twee wagens versierd. De regionale kringen (R.R.) hadden een kerk gebouwd van wel 5 meter hoog die 's avonds verlicht werd door een "electrische" fakkel. Bovendien hadden ze op een ingenieuze manier de bierdistributie geregeld. (aan de buitenkant had men het bovenstel van een mannequinpop in paus verkleed en een reuzelul fungeerde als tapkraan). BSG en folklore academie (F.A.) hadden op hun achterstel een grote paus geconstrueerd die met een "zieltjesnet" verdaalde gelovigen trachtte te vangen. Ook de zijpanelen waren, hoewel niet goed uitgewerkt, toch origineel. Het geheel stelde een karikatuur voor van de tien geboden en de zeven werken van barmhartigheid. Het AVSO (Aalsters Vrijzinnig Studentengenootschap) van zijn kant, had een overvalwagen van de rijkswacht op de kop kunnen tikken en net zoals verleden jaar zorgden zij voor de muzikale omlijsting van het gebeuren (muziekinstallatie). Dit jaar gebeurde dit op een constructieve manier. Men speelde loeihard studentenliederen zodanig dat iedereen de ambiance kon ondergaan.

De stoet vorderde traag maar gestaag en tegen valavond bereikten we de beurs. Op de trappen werd achtereenvolgens de sèmeur (officieel lied van de ULB) en het lied van geen taal (officieel lied van de VUB) gezongen, dit zowel door Vlaming als

De optocht werd naar aloude gewoonte georganiseerd door de overkoepelende organisaties van beide universiteiten, zijnde het BSG (Brussels StudentenGenootschap-VUB) en de ACE (Association des Cercles Etudiantines-ULB) die speciaal voor de gelegenheid weer St-Vé badges lieten vervaardigen. Hoewel nogal duur (300 fr) zijn deze kleintjes zeer geerde objecten bij het gros van de klakkemannen. Ze zijn te vergelijken met de eretekens van de oud-strijders en zij worden bij voorbaat op de klak vastgenaaid. Dan kan iedereen zien hoeveel St-Vé's de betrokken persoon meegaakt heeft. Een randfenomeen is het verspreiden van de zogenaamde piratenversies. Hoewel het BSG hierover vroeger nogal afwijzend stond, doen zij sedert twee jaar ook hun duitje in het zakje. Piratenversies zijn badges die afwijken van de officiële versies; ze verschillen in tekening, kleur en zelfs thema. Veelal zijn deze versies beter dan de officiële. Voorbeelden zijn er bij de vleet : de ULB-versie van 1990 'Le Kuweit interrompu' (Saddam Hoessein die een penis af-

de bedenkele staat waarin bepaalde camions verkeerden (met als belangrijkste uitschieter de oplegger van het VRG die met motorpech te kampen had).

Nu iets over de stoet zelf: hoewel het prachtige St-Vé weer was (ijskoud, helder weer zonder regen) was de opkomst dit jaar wat minder. Opvallend was dat deze keer weinig anciens meevierden in tegenstelling tot het grote percentage schachten. Verrassend was ook de grote opkomst van de afgestudeerden.

Over de wagens valt helaas weinig goeds te vertellen. Normaal gezien is het de bedoeling dat iedere kring zijn best doet om een wagen conform het thema te versieren. De best versierde praalwaggen wordt door een team van experts gekeurd en goed bevonden. De beide oudstudentenbonden maken hier jaarlijks werk van. De ULB crs zijn traditioneel het best versierd; iedereen heeft waarschijnlijk de reuzepaus (Cercle Polytechnique) kunnen bewonderen en ook de ezelspau van LIBREX (de

Waal. België bestond weer. Dit luidde het einde van de optocht in. Aan de BSG-zaal werden alle versieringen verbrand wat resulteerde tot een groot vreugdevuur. Later op de avond richtte de OSB (Oudstudentenbond) nog een gezamenlijk St-Vé weer was in de T.Z. In den Brosser en Luigi's werd eveneens alles dunnetjes overgedaan, alvorens moe, maar gelukkig de bedstede op te zoeken. Globaal gezien was het een goede St-Vé, veel ambiance, weinig gewonden en geen ambras. Maar toch zou ik nog een warme oproep willen doen aan de anciens om het volgend jaar niet afzijdig te blijven (ge gaat u toch niet laten doen door de schachten zeker!!!) Samen met hen hopen we dat St-Vé ooit nog eens een groot broederfeest wordt waar ieder jaar naar uitgekeken wordt.

Uitslag bestversierde camion's: 1ste: R.K. (10.000 F) 2de: B.S.G. en F.A. (6.000 F) De derde prijs werd niet uitgereikt.

G.D.P.

Sociaal-politieke context

Europalia Mexico

De 22ste editie van het cultuurfestival Europalia is gewijd aan Mexico. Nog tot 19 december kan men tentoonstellingen, voorstellingen, concerten, colloquia's en dergelijke in België en enkele omliggende landen meemaken. De organisatie van dit alles kost een smak geld en de voor de hand liggende vraag is dan: waarom?

De doelstelling van Europalia is een beeld te schenken van de Mexicaanse kunst en cultuur. Achter deze doelstelling schuilt onvermijdelijk ook (u raadt het al) economische motieven. Mexico, een land dat o.a. met grote economische problemen te kampen heeft, wil zich op een bepaalde wijze profileren naar buiten toe en wil zo potentiële investeerders warm maken.

Politiek

De gevoerde politiek in Mexico stemt echter tot nadenken. De partij van de huidige president Salinas (De PRI; Partido Revolucionario Institucional) is al 60 jaar onafgebroken aan de macht. De president zelf kwam in 1988 aan de macht via de nodige fraude bij de verkiezingen. 40% van de bevolking verdient een schamele 150 frank per dag. Ook het IMF heeft zoals vaak zijn steentje bijgedragen tot de ellende; de werkloosheid steeg enorm en de koopkracht van het minimumloon was in 1984 nog slechts de helft van die in 1976. (zie Larousse encyclopedie) De stad Mexico is de grootste en tegelijkertijd ook de vuilste van de wereld. In het dagelijks leven is corruptie de regel. De voorbije jaren zijn miljoenen Mexicanen naar de V.S. getrokken om er als goedkope arbeidskrachten aan het werk te gaan (lees: uitgebuit te worden).

Frida Kahlo: vervuld van pijn

Vrijhandelsverdrag

Mexico ziet een oplossing voor een deel van zijn problemen in het afsluiten van een vrijhandelsverdrag (naar het voorbeeld van de EG) met de V.S. en Canada. Als ze echter dezelfde fouten maken als hun voorbeeld zie ik de levensomstandigheden van de gemiddelde Mexicaan nog niet verbeteren; zelfs integendeel. Als men net als in de EG enkel het economische aspect van het samenleven als locomotief

gebruikt, zullen de al achterliggende wagons van het sociale en het culturele onvermijdelijk ontsporen. De belangrijkste consequentie van zo'n vrijhandelsverdrag is het plaveien van de weg voor het kapitaal. Dit kapitaal holt over de grenzen en de nodige mensen. Dit zal niet leiden tot de nodige verhoging van de levensstandaard; het kapitaal kent immers enkel... de moraal van het kapitaal.

De Arend en de Zon

De centrale tentoonstelling van het Europalia-festival, "De arend en de zon", gaat door in het paleis voor schone kunsten en tracht een overzicht te geven van de geschiedenis van het land en ineens ook van de andere tentoonstellingen. De tentoonstelling is in 2 grote brokken gehakt en diegene die de bijl hanteerde was Hernan Cortés die in 1519 overging tot de verovering van Mexico en ervoor zorgde dat de plaatselijke bevolking gereduceerd werd van 30 miljoen tot 2 miljoen (Larousse). Het eerste deel van de tentoonstelling behandelt de precolumbiaanse culturen a.d.h.v. voorwerpen van de Olmeken (vanaf 1500 V.C.), Zapoteken, Tolteken en de meer bekende (beruchte?) Azteken en Maya's. De arend stond voor de dag. De slang, Quetzalcoatl representeerde de aarde en de zon stond centraal in hun gehele cultuur. Deze "primitieve" volkeren kwamen immers veel vroeger dan wij tot het heliocentrisme. Men kan het als een gepaste nederigheid beschouwen niet de aarde (geocentrisme) of, zoals later het geval was in onze cultuur, de mens (verlichting) centraal te stellen. Deze volkeren beseften meer dan wie ook dat de mens slechts een onderdeel is van de gehele kosmos en zich daarom moet inschakelen in dit geheel zonder de pretenties te hebben oppermachtig te zijn. We weten wat er gebeurt als de mens de natuur naar zijn hand tracht te zetten. Ook de huidige inwoners van de stad Mexico zouden dit moeten weten, als ze tenminste niet te bedwelm zijn door de smog die de gehele stad quasi voortdurend overkoepeld.

Door te trachten de natuurlijke beperkingen van de menselijke capaciteiten qua snelheid te overwinnen (via auto bv.), ontleent de mens zichzelf de enige milieuvriendelijke energiebron; de zon. En aan die snelheid kan men ook al beginnen twijfelen met de huidige files.

Terug naar de tentoonstelling. Bij het binnenwandelen van het tweede deel van de tentoonstelling krijgt men een schop in de onderbuik.

Een bloederige kristus aan het kruis, heiligen aan alle kanten, O.K., begrepen, de Spanjaarden zijn gearriveerd. Het contrast met het vorige deel is onvoorstelbaar en de reden ligt voor de hand. In naam van die gekruisigde man werd van dan af de bevolking en de plaatselijke cultuur - en bijgevolg een deel van de natuur - vermoord. Wij westerlingen voelen ons hier niet zo goed "à l'aise". Misschien is het daarom dat een aantal journalisten (zoals Max Borka in Knack) weliswaar het bloedvergieten bij de Spanjaarden aanklagen, maar verontwaardigd zijn over het romantiseren van de plaatselijke culturen van voor de Spanjaarden. Het is zo dat er ook toen massa's bloed vloeiden. Dat bloed werd geofferd voor de zon en

Mexico, land van dromen van Zangeres zonder Naam ...

het was vanuit hun kijk op de wereld en vanuit de universele angst voor het donker, voor de nacht, nodig om die gulle God aldus te voeden. Weliswaar werden deze gebruiken ook misbruikt door bepaalde "imperialistische" volkeren uit die tijd in hun zucht naar macht. Die zucht naar macht lijkt immers universeel te zijn, maar laten we niet vergeten dat het hoofddoel en element ter verrechtvaardiging van al het gedane van de Spanjaarden, het goud was.

Goud

Meer van dat goud vind je nu nog in de KB-galerij. Weliswaar wordt enkel het goud uit Mexico tentoongesteld... en dit in de tentoonstelling "Grafgraven van Zapoteken en Mixteken."

Vanaf 1519 gingen de Spanjaarden over tot de plundering van de begraafplaatsen. Slechts een miniem deel van de gestolen gouden voorwerpen bleef bewaard. Het merendeel werd onmiddellijk versmolten tot goudstaven (die nu in Fort Knox achter slot en grendel liggen?). De graven zijn nu van belangrijke wetenschappelijke waarde. Na het bestuderen van die graven beseften men pas hoe rijk die culturen van voor en vlak na het begin van onze tijdrekening wel waren. Meerdere kenners stellen zich echter vragen over de kwaliteit van de tentoonstelling. Er is een gebrek aan informatie over de tentoongestelde zaken en ook de omvang is bedroevend klein. Misschien is het wel gewoon nuttig eens te kijken of bij de aanblik van al dat goud jouw hoofd net zo hard op hol slaat als dat bij de Spanjaarden het geval was. Als bij een groot aantal mensen dan de glinstering van het goud hun oogjes beginnen op te lichten, kan je het initiatief nemen om de K.B. af te breken en op zoek te gaan naar het goud in de kluisen.

Het Belgische avontuur

Niet alleen de Spanjaarden, maar ook de Belgen bezochten Mexico. Maximiliaan, gehuwd met Charlotte (dochter van Leopold I) werd in 1864

princesse Charlotte

als keizer aangesteld na de wettelijk verkozen president Juárez uitgeschakeld te hebben, (= een praktijk waarvoor vooral de V.S. later bekend zou worden in Latijns-Amerika). In 1867 werd hij geëxecuteerd. Manet vond het, bij gebrek aan andere berichtgeving in die tijd (of door de censuur), nodig 3 versies te schilderen van die executies. Voor meer informatie over dit minder bekende Belgische avontuur kan je terecht in de tentoonstelling "De doorbraak van de hoop" in de BBL-galerij op het Koningsplein. U vindt er wat u niet in de geschiedenisles hoorde...

Communisten, muralisten en Kahlo

Ook de liefhebbers van de schilderkunst komen aan hun trekken in Europalia. Centraal staan de muralisten en Frida Kahlo. In 1921, vlak na de revolutie, begonnen

Mexicaanse schilders te schilderen op de muren van de openbare gebouwen. De meeste van hen werden aanhangers van het communisme. De muralisten berichtten in hun muurschilderingen over het dagelijks leven van de Mexicanen. Datzelfde berichten over de vaak harde realiteit vinden we bij ons terug in de graffiti. De graffiti wordt hier echter minder gewaardeerd... Is de confrontatie met de realiteit voor de heersende politieke machten te hard of is de inhoud als boodschap te gevaarlijk? Eén van de belangrijkste muralisten, Diego Rivera, projecteerde zijn extraverte persoonlijkheid in een uitgesproken sensualiteit en warme kleuren. Zijn vrouw Frida Kahlo had grote fysieke en psychische problemen en de pijn die daaruit voort vloeide loopt als een rode draad door haar werk. "De Mexicaanse muralisten" loopt in het museum voor Schone Kunsten van Gent tot 12 december.

Het feest van de dood

Doodleuk

De leukste, meest toegankelijke en tegelijkertijd zeer leerrijke tentoonstelling is "het feest van de dood" die ondergebracht is in de Botanique. De tentoonstelling is een feest voor het oog! De creativiteit van de Mexicanen leidde tot een bonte mengeling van voorwerpen die een bijdrage moesten leveren aan de jaarlijkse herdenking van de doden. Deze herdenking is een feestelijke aangelegenheid. Geen taboes! Kinderen participeren net als volwassenen. Op de dag van de herdenking worden alle zaken die de dode lekker of leuk vond, voorbereid en uitgesteld; dit drankje, dat merk van sigaretten, enz. (Hier geen plaats voor anti-alcohol, anti-drugs, anti-tabak-extremisme) Het getuigt mijns inziens van meer respect en in ieder geval van meer persoonlijke betrokkenheid de dode te schenken wat hij graag had dan - wat bij ons de gewoonte is - bij iedere dode een chrisant op zijn buik te zetten. Maar genoeg daarover; anders krijgen we de gehele bende van Belgische chrisantekwekers ook nog bij op de lijst van werklozen.

In onze gemeenschap wordt de dood verdronken, uit het leven verbannen. Al onze handelingen zijn echter gericht op het vermijden van die toestand en de dood staat dus centraal in onze geest, hoe hard we ook trachten dit weg te wissen door het hanteren van uitdrukkingen als "heengegaan", "kaarsje uitgeblazen", "is niet meer", enz. Dit

taboe rond de dood is ook in onze cultuur een relatief recent gegeven. Dit taboe is geleidelijk aan ontstaan doordat de dood letterlijk steeds verder van de mensen kwam te staan; men leefde altijd langer. In Mexico leeft men minder lang en men heeft een zeer hoge kindersterfte, m.a.w. de dood is reëel aanwezig en schuilt achter elk hoekje. Wat de Mexicanen doen is: de dood van achter dit hoekje halen en hem bij zich laten vertoeven. Zo hoeft men er geen angst meer voor te hebben. Het maakt het leven ook intensiever en dat blijkt; als het op feesten aankomt hebben we van de Mexicanen nog wat te leren!

Europalia biedt natuurlijk nog veel meer dan hier beschreven. Zoals gezegd biedt het een beeld van een gehele cultuur waarmee we niet vertrouwd zijn. Maar Europalia is vooral aan te raden als middel tot reflexie over de eigen cultuur. Men kan zijn eigen cultuur enkel verder ontwikkelen door deze naast andere culturen te plaatsen, en na te gaan wat we van die vreemde culturen nog kunnen leren. Verzet u tegen het Euro-centrisme en geef toe; we moeten nog veel leren!

Pete

Verliezers aan het woord

In vorige Moeial hadden we reeds enkele gesprekken met de nieuw verkozen leden van de SoR. De zes die volgend jaar 'zetelen' werden uit één enkele lijst verkozen, 'De Lijst'. "Een sociaal selectief beleid", zo luidt het als men de nieuwe leden vraagt naar hun aspiraties. Uiteraard is niet iedereen het eens met het 'sociaal selectief beleid', noch met het huidige kiessysteem. Dit kiessysteem bevordert sterk het ontstaan van één sterke lijst en houdt geen rekening met relatieve successen van individuele kandidaten en kleinere lijsten. Zoals ieder jaar was er ook dit jaar een kleine MLB-lijst. De kandidaten bij MLB haalden gemiddeld zo een 220 stemmen. Men kan dus stellen dat zo'n 10% van de uitgebrachte stemmen naar de MLB-lijst ging. Het is duidelijk: een aanzienlijk deel van de kiezers wil een MLB-lijst in de SoR zien zetelen. En toch moet die groep met lede ogen toezien hoe ook dit jaar geen enkele stoel voor MLB gereserveerd bleef. Wij hadden een gesprekje met de trieste naar hoopvolle Jaap

De Moeial: en welke zijn uw indrukken van de laatste SoR-verkiezingen?

Jaap: De algemene indruk is dat er juist één lijst werd gevormd omdat dit de garantie biedt verkozen te worden. Men past zich dus aan om in de SoR te geraken. Vorig jaar waren er twee grote lijsten: SvS en Vubratie. Vubratie heeft een kater over gehouden aan het feit dat ze niet met velen verkozen waren (het kwam vaak op een 3 à 4-tal stemmen aan, JO). Zij haalden 40% van de stemmen en kregen slechts 15% van de zetels. Het is duidelijk dat het kiessysteem tot één grote sterke lijst, iemand die in de SoR wil raken moet op die lijst terecht kunnen komen.

DM: Het is ook opmerkelijk hoe weinig campagne er gevoerd werd tegenover vorig jaar, toen waren er twee sterke lijsten die heel wat geld pompten in campagne.

Jaap: Ja, en 'De Lijst' kwam op met een vaag programma waar iedereen kon achterstaan. Er schuilt een enorm gevaar in diegenen die nu verkozen zijn. Onder hen vind men immers een zeer neerbuijgende houding ten opzichte van het dalende beschikbare budget. Ik citeer hier even Stijn Broucke in vorige Moeial, die stelt dat er inderdaad meer geld zou moeten vrijgemaakt worden voor de Sociale Sector Studenten. Op Geert Acke (verkozene Sor 1992, JO) zijn uitspraak, nl. dat de verkozenen zich zouden neerleggen bij het beschikbare budget replicert hij dat dat in zekere zin ook zo is. Als het kan moeten we bij de Raad van Beheer aandringen op een budgetverhoging, stelt de voorzitter. Maar, en ik citeer verder, een andere mogelijkheid, degene waar we ons nu mee bezig houden is het zoeken naar andere bronnen van inkomsten. En wat zijn die andere bronnen dan wel? Een bedieningsrestaurant (zie 2 Moeials terug, JO).

DM: persoonlijk denk ik ook dat dit nieuwe restaurant niet rendabel zal zijn.

Jaap: Maar de hele redenering dat we winstgevend zaken moeten zoeken binnen de Sociale Sector is fout. Het budget wordt alsm

kleiner en daardoor de druk om winstgevend zaken te zoeken groter. Maar een sociale sector kan toch moeilijk door de studenten zelf gefinancierd worden. Want er is maar een klein percent onder de studenten die rijke ouders hebben, en de meerderheid van de studenten hebben naar mijn mening recht op een sociale sector.

DM: Maar men rekent niet om maaltijden aan studenten te verkopen, men dacht eerder aan professoren en VUB-personeel...

Jaap: Maar neem nu de maaltijden in het algemeen, men krijgt pas een maaltijdkaart als men beursstudent is. Een student heeft meestal geen inkomen en het zijn dus de ouders die betalen. Nu vind ik dat de ouders niet moeten opdraaien voor de kosten van het studeren. Iedere student heeft recht op onderwijs los van het inkomen van de ouders. Het geld moet dan ook niet gehaald worden bij de meerderheid van de bevolking, maar daar waar het geld zit. Wat we eigenlijk willen is gratis onderwijs.

DM: Denk je werkelijk dat dat te realiseren valt op de VUB?

Jaap: Dat zal inderdaad niet voor volgend jaar zijn. Maar dat is het probleem van de nieuw verkozenen, zij leggen zich neer bij het beschikbare -dalende- budget, zij voeren dus zelf de besparingen door. Zij zullen echter wel trachten sociaal op te treden binnen het budget, maar binnenkort valt er niks meer te verdelen. Spijtig is het ook vast te stellen dat de SoR-leden niet de moeite nemen de studenten te mobiliseren rond het kridisplan van de regering. De SoR beperkt zich dus tot de SoR en de VUB, daardoor neemt men dus een passieve houding aan. Men mag niet vergeten dat alle sociale voorzieningen die we nu kennen er gekomen zijn door strijd.

DM: Om af te sluiten, nog iets over de verkiezingsnederlaag?

Jaap: De motivatie om mee te doen daalt natuurlijk wel maar volgend jaar staan we er weer.

DM: Bedankt voor het gesprek.

JO

BIOTECHO BREEKT IN OP EIGEN FUIF...

Het is weer zover. The BSG strikes again! Na de perikelen met "de gouden tegel" na de fuif van M&E, mort het Biotecho-volkje over een boete opgelegd door het BSG. Ik verhaal even de feiten. Zoals het de gewoonte is, betraden enige BT-bestuursleden een paar uur voor de door hen georganiseerde fuif de BSG-feestzaal. Ze hadden vanwege het BSG enige simpele aanwijzingen gekregen om het inbrekersalarum van de sympathieke bunker uit te schakelen. Tijdens het volbrengen van deze eenvoudige richtlijnen liep het mis. Toen de laatste sleutel in het sleutelgat werd gestoken, ging het alarm toch af. Iedereen daar aanwezig schrok zich natuurlijk een hoedje, temeer daar ze de instructies strikt gevolgd hadden. Het euvel kon echter voorlopig verholpen worden door de sleutel in het sleutelgat van het bedieningspaneel te laten zitten. De fuif kon dus aanvangen zonder dat de alarmbel gedurende de ganse fuif bleef rinkelen, wat toch wel lastig zou geweest zijn, nietwaar? Na de overigens geslaagde party bleek de zaalverantwoordelijke een boete van 5000 Bfr (vijf ruggen!!!) aan te rekenen

wegens deze affaire. Er werd nog een poging gedaan om alles uit te leggen, maar niets hielp. De BT-bestuursleden beweerden alles volgens het boekje te hebben gedaan bij de uitschakeling van het alarmsysteem, en de BSG-verantwoordelijke zei dat het niet zo was. Het is natuurlijk een feit dat het belletje wel degelijk gerinkeld heeft, maar men mag echt wel aannemen dat degene die het alarm heeft willen uitschakelen, de richtlijnen daaromtrent niet ondersteeboven heeft gelezen. Ook weet ik dat de persoon in kwestie niet gehandicapt is, zodat hij echt wel in staat was die taak tot een goed einde te brengen. In zo'n geval is het natuurlijk wel duidelijk dat het BSG aan het langste eind trekt, daar zij het BSG-zaalreglement achter zich hebben. Hierin staat namelijk geschreven dat bij het "ONNODIG AFLOPEN VAN HET ALARM" een boete wordt aangerekend van 5000 Bfr.

Ik wil hier twee bedenkingen maken bij deze situatie. Waarom wil het BSG - of beter, zijn zaalverantwoordelijke - niet luisteren naar de mensen die een redelijke uitleg willen geven aan hetgene dat daar is voorgevallen? Naar verluud wer-

den de mensen van BT nogal kleinerend te woord gestaan toen zij de zaak wilden verduidelijken. Een meer algemene opmerking betreft de bedragen van de boetes die door het BSG worden gehanteerd. 5000 Bfr. voor het onnodig aflopen van het alarm, 1000 Bfr. voor een tegel. Kan er nog meer bij? Binnenkort lezen we in het zaalreglement "3000 Bfr boete wegens het laten van een bierscheet in de gepoetste BSG-feestzaal." Een pittig detail bij dit voorval is dat, toen het alarm onnodig was afgelopen, de mensen van de bewakingsdienst ook niet bleken te weten hoe deze anti-inbraakbeveiliging werkt.

Met nogal-zinnige groeten,

BRONTO

OBJEKTIEF "500 Mè ne keer !!"

Dahmani Fatiha (Fatja), Objektief Kampioene op de VUB

Jaap: Hoeveel bandtekeningen voor gelijke rechten heb je dit academiejaar opgehaald?

Fatja: Meer dan 500!

Jaap: Hoe heb je dat geflikt?

Fatja: Ik ben vooral thuis in Genk-Waterschei rondgegaan. Op een cultureel feest in Genk heb ik met twee vriendinnen in één slag 200 handtekeningen opgehaald. Het merendeel waren migranten van o.a. Turkse, Marokkaanse, Italiaanse en Portugese afkomst. Iedereen heeft met enthousiasme getekend!

Ik ben ook eens met mijn zus, die aangesloten is bij de huursyndicalisten, op hun etentje rondgeveest. Ook deze "gewone" mensen met dikwijls een laag inkomen tekenden de petitie.

Ik zet mij natuurlijk ook actief in hier op de VUB bij de Objectiefwerkgroep van de Rechten. Vooral de acties op de Metro leverden veel handtekeningen en interessante discussies op. **Jaap: Waar baal je je motivatie vandaan?**

Fatja: Ja, moet dat nu nog gevraagd worden, ik wil gewoon gelijke politieke en sociale rechten. Bvb., voor een bezoeke aan de familie in Duitsland moeten we 2 tot 3 maal naar het gemeentehuis én 500 frank neertellen voor een visum.

Als student rechten vind ik dat het moeilijker is om het racisme te bestrijden als men nog met een racistische wetgeving zit. Door de

automatische toekenning van de Belgische nationaliteit te verlenen aan alle inwoners van België vervallen ineens alle ongelijkheden tussen "Belgen" en "migranten".

Jaap: Vind je nu dat je taak volbracht is?

Fatja: Nee, ik ga zolang door tot het wetsvoorstel van Objectief een wet is geworden. Verder zijn we vorige week met een 15-tal studenten van de Rechten een proces gaan bijwonen i.v.m. de moord op Ghaleb. De portier van de dancing de Bolero heeft hem vermoord toen Ghaleb binnen wou gaan. De verdediging is komen afdraven met het argument van de zelfverdediging. Maar Ghaleb was ongewapend, hij heeft enkel met zijn vuist op de deur geslagen! Het gerecht ziet geen racistische motieven voor de moord. Maar het was juist omdat hij Marokkaan was dat hij de dancing niet binnen mocht, terwijl er net tevoren wel twee marokkaanse meisjes werden binnengelaten. Het proces is uitgesteld tot einde maart. Ik roep iedereen op om mee te gaan kijken hoe neutraal ons gerecht wel is.

Ook wordt er in het Centrum de Sleutel in Schaarbeek een Alarmlijn geïnstalleerd waar alle slachtoffers van het racisme terecht kunnen met hun klachten.

Als je wil meewerken: Joke, tel.: 216.87.58. Fatja, Kampus kot 363.

Dit artikelje werd ons toegestuurd door MLR. Dank u wel, Sinterklaas!

woc 22 dec, 20 u :
MACEO PARKER &
ROOTS REVISITED
featuring Fred Wesley
& Pee Wee Ellis

+
A FUNKY X-MAS
AFTERPARTY

vrij 31 dec, om 23 u :
OUDEJAARSVOND
'RISING ABOVE
BRUSSELS'
concerten van
GARY CLAIL'S ON-U
SOUND
JAH WOBBLE & THE
INVADERS
OF THE HEART
+ party

januari '94

don 13 jan, om 20 u
AFGHAN WIGS

LUNA
theater

Vrolijke
kerstdagen !

CULINAIR

Champignons et co.

Een regen kleuren, een handvol kruiden, een woord, een mond, een leven. En toen was er...

...Hallo mijn naam is Amanita Muscaria -oh ja, de meesten noemen me gewoon vliegenschwam-en jullie kennen me zeker uit de sprookjeswereld en mythologie. Met een rode witgestipte hoed en een bijpassende steel ga ik rond dit leven. Ik ben een thuis voor kabouters en dergelijke, maar dat alles wordt me niet in dank afgenomen. Ja hoor, ze zeggen dat ik giftig, zelfs dodelijk ben. Onderwijzers, ouders en andere pedagogische instanties verspreiden dit gerucht en maken mij tot 'public enemy' in berg en dal. Is het omdat enkele familie leden zoals mijn liefste neef, Amanita Phalloides, een dodelijk nasmaakje heeft dat men alle rood-witte paddestoelen in één korf moet stekken?

ingenomen hoeveelheid per half uur doen toenemen. Het is aangeraden niet meer dan drie eenheden te eten. Dit is trouwens het aantal dat Siberische stammen gewoonlijk tot zich nemen. In Siberië zorgt men door zijn eigen urine te drinken ervoor dat men langer high blijft omdat de urine nog een grote hoeveelheid muscol blijft bevatten (dit noemt men pas recyclage!!!). In Siberië - het land van de kerstman (rood-wit gekleed: geen toeval zou ik zo zeggen) - was de vliegenschwam trouwens evenveel waard als een rendier. Nu is hij/zij vervangen door vodka, de nationale psychoactieve drugs van de ex-Sovjetunie.

De vliegenschwam is een belangrijk cultureel gegeven in verschillende streken en een inspiratiebron voor velen. Denken we maar aan de sjamanen in het land van de bovengeci-

Onze proefpersoon die een vliegenschwam at.

VOOR

NA

De Amanita Muscaria stimuleert de waargroei

De vliegenschwam is een bedreigde plantsoort geworden enkel en alleen omdat enkele fanatici hem/haar 'het recht op leven' ontkennen en via diverse informatieve kanalen iedereen proberen te overtuigen van zijn schadelijkheid. Want wie is die moordenaar eigenlijk? De Amanita Muscaria is een psychotropische paddestoel met als belangrijkste hallucinogeen (u leest het juist -flippen en trippen- niet zomaar een paddestoeltje die Muscaria he) bestanddeel muscimol. Deze natuurlijke roesverwekker kan gerust vers geplukt of in het zonlicht gedroogd geconsumeerd worden. Maar een kenner vertelde me dat men hem/haar best in de koelkast kan bewaren. Men kan best beginnen met kleine stukjes vliegenschwam te eten en de

teerde kerstman of aan de Vediche teksten waar hij/zij meer dan 3000 jaar geleden zijn entree deed. Ook in de westerse cultuur vinden we deze sympathieke gabber terug (Alice in wonderland bijvoorbeeld).

Robert Graves beschreef zijn ervaringen met de psilocybe-paddestoel in "A journey to Paradise".

"... At seven-thirty he prepared us for our journey by giving us a preparation made from the psilocybe mushroom. At eight, he began turning out the lights one by one, while we settled down in easy chairs and awaited the revelation...

We remembered the mystagogue's warning: 'You are going where God dwells, and will be granted all knowledge... Whoever nurses evil in his heart sees hideous demons and nameless horrors, more proper to Hell than to Paradise, and wishes he had never been born'...

Since even the half-light had become uncomfortably strong for my eyes, I kept them closed. I knew from a study of Celtic and Middle Eastern religion that the road to Paradise often begins under the sea or from a lake bottom, so the greenish water now lapping around me came as no surprise. I entered a marble grotto, passing a pile of massive sunken statuary, and found myself in a high-roofed tunnel lit by brilliantly colored lamps. The sea lay behind...

Still in a trance, I reached for a notebook and wrote: '9P.M. Visions of...' but got no further: things were happening too fast. Besides, the pen felt strange in my hand, and its scratch on paper sounded offensively loud."

Tot slot wil ik hier iedereen oproepen deel te nemen aan de 'red de vliegenschwam'-actie en smakelijk natuurlijk.

Een vliegenschwamfan.

Opinie:

Tobback versus DEBED

Als lid van de organisatie DEBED (De Bond voor een Emancipatorisch Druggebruik), wens ik graag het volgende kwijt. Op woensdag 15 december was ik aanwezig op een debat in cafe "De Roos" in Gent. De organisatie DEBED was uitgenodigd om weerwoord te bieden aan de uitlatingen van minister Tobback en enkele andere SP'ers, zoals prof. De Ruyver en nog iemand van de DOMINO-groep. De moderator van het bewuste debat was ook iemand die tot deze partij behoort. Onze spreker, Jean Blancquart, was dus de enige die niet tot de SP behoorde. Waarschijnlijk had Tobback en compagnie niet nagelaten heel wat publiciteit te maken rond dit gebeuren. Dat was dan ook de reden waarom er heel wat volk kwam opdagen in het socialistische cafeetje. De bedoeling zal ongetwijfeld geweest zijn onze organisatie t.o.v. 'het volk' in discreditie te brengen. De minister heeft achtereen volgens getracht ons als fascist en als neoliberalen te verslijten, iets waar hij met zijn simplistische en populistische argumenten totaal niet in is geslaagd. Voor mij is het een hele teleurstelling dat een sociaal-democratisch minister zich tot zulke praktijken moet verlagen om zich ten opzichte van het volk te bewijzen. Ik vind het dan ook niet meer dan terecht dat Jean Blancquart opmerkte dat wij geen lessen in socialisme nodig hebben van een sociaal-democraat. Het was mij trouwens al opgevallen dat Louis Tobback op ernstige kritieken vanuit het publiek slechts wist te reageren met opmerkingen in de stijl van: "Ach gij flauwe" en "Als ge dat moest vertellen waar mijn zoons bij zijn, zou ik u een blauw oog kloppen". Dit toont slechts aan dat zelfs beleidsmakers in een land als België zich niet kunnen reddend als er wetenschappelijk gefundeerde argumenten aangevoerd worden zonder hun toevlucht te zoeken tot fascistische methodes. De heer Tobback mag zich gelukkig prijzen dat ik niet heb toegegeven aan een plotselinge impuls hem een bierglas in zijn gezicht te smijten na deze (en een heleboel andere) opmerkingen die ik zelfs niet van een Vlaams Blokker zou verwachten. Eerlijk gezegd denk ik dat sujetten die een illegale drugsmarkt, waar alleen de mafia en hun vertegenwoordigers aan verdienen, tot elke prijs in stand willen houden, zich meer schuldig maken aan criminele activiteiten dan de door minister Tobback geviseerde gebruikers. Een genationaliseerde en gelegaliseerde markt met eigen productie- en distributie-

kanalen zou immers een uitgebreide kwaliteits- en prijscontrole mogelijk maken. De illegale markt is immers vrij en alles (ook het grootste bedrag) is er perfect mogelijk. Op deze wijze

bombardeert minister Tobback zichzelf tot woordvoerder van de georganiseerde misdaad. Eveneens verweet de minister de VZW DEBED een uitgesproken intellectualistisch standpunt in te nemen, waarschijnlijk uit angst dat de toehoorders van het door zijn partij georganiseerde debat niet ten gronde zouden begrijpen waar het in feite om ging. Het zou niet eerlijk zijn iemand aan te vallen op zijn intellectuele bekwaamheden, doch van een minister zou m.i. toch wel verwacht mogen worden dat hij het verschil tussen geïntegreerd en niet-geïntegreerd druggebruik begrijpen

kan. Schijnbaar was dat teveel verwacht. De minister begon trouwens zijn betoog met "duidelijk te stellen dat hij drugs als een plaag beschouwt" en dat "alle gebruikers criminelen zijn". Applaus vanuit de zaal ten voordele van de gebruikersverenigingen toonde overigens aan dat zelfs de sympathisanten van de SP het beu zijn om als onmondigen en onverantwoordelijken behandeld te worden. Het standpunt van professor De Ruyver was veel beter gemotiveerd, ook al kan hij niet beschouwd worden als en voorstander van legalisering. Met deze man is echter een beschaafde dialoog mogelijk, en hij heeft dan ook respect afgedwongen voor zijn standpunten, evenals de woordvoerder van de groep DOMINO, die duidelijk uit zijn op een hervorming van de SP, een hervorming waar nieuwe en jonge gedachten niet bij voorbaat afgedaan worden als 'gezever', een woord dat ons aller minister van Binnenlandse Zaken maar al te graag gebruikt als het de degelijk gefundeerde mening van andersgezinden betreft. De bedoeling van dit artikel is - en laten we dit voor eens en voor altijd duidelijk stellen- niet om beleidsactoren als bedoelde minister belachelijk te maken, maar eerder om de bevolking te waarschuwen voor sluipende populistische en zelfs uitgesproken fascistische tendenzen die nu zelfs binnen een partij als de SP gemeengoed schijnen te zijn. Wil deze partij zichzelf verder profileren als een spreekbuis voor de arbeidersklasse en de humanitaire waarden die aan haar verbonden zijn, dan is het wettelijk dat reactionairen die de drugsmafia vertegenwoordigen daaruit geweerd worden. De vrees dat de Belgische bevolking anders nog liever opteert voor een nationaal-socialisme, is niet ongegrond.

Er was een zinnetje dat schrijver dezes behoorlijk trof. Louis Tobback vertelde het publiek dat hij in Maastricht op een bepaald pleintje

de verslaafden was gaan bekijken. Even later deed hij alsof hij met deze mensen 'omging' (letterlijk). Volgens mij is hij daar veel te sjiek en te rijk voor. De schrijver van dit artikel heeft een dik jaar met heroïneverslaafden- en gebruikers doorgebracht, met hen gesproken, met hen samengewoond, met hen uitgegaan enz... U kunt dus wel begrijpen dat zulke uitlatingen van een beleidsactor bij mij niet in goede aarde vallen, vooral omdat zulks getuigt van een doortrapte leugenachtigheid. Iemand die regelmatig met gebruikers en/of verslaafden omgaat kent hun problemen, hun noden en behoeften. Er is geen enkele uitlating van minister Tobback die zulks, al was het maar in minime mate, kan onderschrijven. Dit zijn slechts enkele van de uitlatingen op dat 'debat' die ik wens te bekritisieren: over al de rest wat Louis Tobback daar verteld heeft weiger ik zelfs mijn mening te geven om voornoemde niet helemaal in discreditie te brengen.

STEFAN ROUMEN
KASTEELSTRAAT 10
1040 ELSENE

iedere woensdag :
**REDACTIE-
VERGADERING**

om 19 00 uur
Gebouw Y'

Moeial lokaal

Amanita pantherina

't is niet dat ik veel wil leuteren, noch dat ik weet waar ik sta zulle. Barricaden of moeras? het pruttelt alleszins. Zinken of verdrinken! Ik weet dat ik met iets bezig ben. Maar ben ik wel echt met iets bezig? Is er nog wel iets aan te doen? De PAUS weet het alleszins wél.

Geen uitstel van het leven

(neen aan de kalotieke vrijzinnigaards)

een initiatief van studiekning Vrij Onderzoek en de Moeial

Let's leave the planet. NOW

een initiatief van studiekning Vrij Onderzoek en de Moeial

ER WORDT TEVEEL GELEUTERD

een initiatief van studiekning Vrij Onderzoek en de Moeial

Is hier een dwaas de baas?

een initiatief van studiekning Vrij Onderzoek en de Moeial

Hij berijdt zijn octopus Dei. Of omgekeerd natuurlijk. En moet ik daarom de schuld op mijzelf steken? Die NSV-ers doen het toch ook maar, met hun spuitbussen komen kladden. Viezerikken! Doe dus rustig uw ding, amuseer u. Blijft trouw aan uzelf Enne,

Geld Perverteert

een initiatief van studiekning Vrij Onderzoek en de Moeial

you are entering a VUB disasterarea

een initiatief van studiekning Vrij Onderzoek en de Moeial

Universiteit of Univer\$iteit?

een initiatief van studiekning Vrij Onderzoek en de Moeial

ZIEDAAR WAAR WIJ HEDEN STAAN (niet op de barricaden maar in het moeras)

een initiatief van studiekning Vrij Onderzoek en de Moeial

plant een sticker.

een initiatief van studiekning Vrij Onderzoek en de Moeial

Of beter: verzin er zelf een! Wij pruttelen hem voor u uit ons printmachien. Of nog vooruitstrevender: schrijf hem met een échte pennestok! Of koop een SPUITBUS!

Het ware Vrij Onderzoek leeft enkel nog ONDERGRONDS

een initiatief van studiekning Vrij Onderzoek en de Moeial

Schrijfkern V.U.B.

... kan je op vele plaatsen, met verschillende schrijfapparatuur, verschillende stijlen, in verschillende talen, om verschillende inhouden weer te geven, enz....

Schrijven om mensen te bevrijden kan je enkel bij de Amnesty International - schrijfkern.

De schrijfactiviteit gaat telkens door op een **dinsdag**, om **18.30u** in het **Complex**, meer bepaald op: **7 december 1993, 21 december, 11 januari 1994, 25 januari, 8 februari, 22 februari, 8 maart en 22 maart.**

Voor meer informatie kan je terecht bij

Ruth van Dyck, Amnesty International-schrijfkern VUB p/a Centrum voor Politicologie

De Moeial werft aan medewerkers redactieleden cartoonisten kuisvrouw (want ook in '94 zijn we er weer)

VRG: PLEITTOEFENING

Als series als "Matlock" en "L.A. law" je wel wat zeggen maar je het verhaal meestal slap vindt, de personages saai en het einde voor-spelbaar, spits dan je oren! **HUWELIJSBEDROG**

Naar goede tweejaarlijkse gewoonte organiseert het VRG dit jaar weer een pleitoefening. Alhoewel met de traditie gebroken werd: in tegenstelling tot de vorige jaren brengen we dit jaar geen bestaande Assisenzaak. Nee, we kozen voor een fictief verhaal en i.p.v. te werken met een bestaand dossier, mochten de studenten hun fantasie de vrije loop laten en klommen ze diep in

de pen om hun kennis in praktijk om te zetten. Over het verhaal kunnen we het volgende zeggen: een man verdenkt zijn vrouw van overspel. Na haar te hebben betrap, krijgen ze slaande ruzie en in een woede-aanval lost de man een schot. Hierbij raakt hij zijn vrouw in de schouder. Er zijn dus voldoende elementen aanwezig om verschillende facetten van het gerechtelijk landschap naar voor te brengen: de vaststelling van het overspel, een procedure in kort geding en de eigenlijke rechtzaak bestaande uit een correctioneel en burgerlijk gedeelte.

Om alles in goede banen te leiden, kregen we hulp van Mvr. Boesmans en omdat we weten dat de pleitoefeningen uit het verleden soms wel wat eentonig konden zijn, namen we dit jaar een professioneel regisseur onder de arm. Op het einde krijgt het verhaal nog een onverwachte wending, maar meer kunnen we er echt niet over kwijt. Om dit te weten te komen moet je maar op di. 11/01/94 komen kijken. Trouwens, de ingang is volledig gratis, dus breng je kotgenoot, lief of schoonouders gerust mee. Zo komen ze ook nog eens de deur uit.

Rodriguez Rubbens
Pleitoefening '94: Dinsdag 11-1-94
Vanessa Verheyden
Aula Qa

De Moeial-redactie wenst u instant karma voor '94

't Parochieblad

Deze rubriek is er om alle gefrustreerde geesten de kans te geven hun gal uit te spuien. Nozems aller tijden verenig u Post jullie briefje in de Moeial-briefbus in de cafetaria (tussen kiosk en kassa). De publikaties in het Parochieblad vallen niet onder verantwoordelijkheid van de redactie

DE MAN EN ZIJN FILE

Hij dacht: "ik ben een vrouw". Hij dacht: "Nee, misschien ben ik wel echt een vrouw. Niet in lijf en leden want borsten heb ik niet, en tastbaar ben ik man. Neen, in karakter en mijn lach en zo." Misschien had hij gelijk, misschien was hij geen echte man meer.

De gedachte was gekomen tijdens het filterijden, wanneer de voltallige mierehoopstad in drie lange rijen mekaar bumpers staat op te vrijen? Hij had zomaar wat aan denken gedaan, tussen Studio Brussel en het meisje in de blauwe colt naast hem door. Zomaar wat dingen die in zijn hoofd zweefden en die hij later toch weer vergat, zoals elke dag tijdens het filterijden.

Maar toen hij naast zich had gekken, met zijn vermaarde glimlach naar het meisje in de blauwe colt had gezwaaid en zij het gebaar met een abrupte plooi in haar gezicht had weggeproest, was de gedachte als een ongenodigde gast gekomen. Het kon toch niet. Uren had hij de subtiele versierkunstjes uit Familie, Dallas, Paradise Beach en The Bold and the Beautiful geoefend met een spiegel. Hij kon elke spier van zijn gespierde lijf exact spannen, elke huidplooi in de perfecte versierstand leggen. En dan die glimlach; de perfecte kruising van Tom Cruises kinderlijkheid en Al Pacinos rauwe mannelijkheid, kon hij in een wonderbaarlijke genetische manipulatie op zijn gezicht toveren. Hij raakte soms zelf bedwemd als hij in de spiegel keek. Zijn tanden hagelwit, gladgeschoren en perfect ingeafiershaved als hij was, had hij een perfect georganiseerd en uitgebalanceerd voorspel op haar afgevoerd.

En toch had het meisje links van hem gelachen. Niet luid, niet omstandig, maar met de hand voor de mond als gunde ze hem de duidelijkheid niet. Het was

ondenkbaar. Alsof ze wou zeggen, eigenlijk ben je belachelijk, maar het is te dom om dat in een serieuze file te tonen. Het was tragisch, zondermeer tragisch geweest.

"Misschien moet ik zo'n duffelcoot kopen met een Borsalino, dat staat mannelijk", twijfelde hij, terwijl hij een halve meter vooruitschoof. "Vrouwen kunnen mekaar niet luchten. Als ze een echte man zien laten ze mekaar als ratten op een zinkend schip vallen. Weer een halve meter. En dat meisje daar, die ziet in mij geen echte man, dat is het probleem, daarom lachte ze. Ze lacht me gewoon vierkant uit. Ik lach als een wijf. Een dom wijf. En dat heeft ze onmiddellijk door, natuurlijk. Ze lacht me godverdomme vierkant uit. Al die tv-figuren zijn godverdomme flut."

Hij besloot van tactiek te veranderen. Als het gefleem niet hielp moest het maar op zijn middeleeuws. En met een gemene zwaai smeet hij zijn vlakke hand op de toeter. Hij floepte de koplampen aan en uit en aan en uit en aan en uit. Toen keek hij.

Het meisje zat doodnormaal voor zich uit te staren, met een serieus die je alleen van onderwijzende academici verwacht. Op een onwerkelijke manier had ze bij zoveel uitgesproken machtsvertoon haar hormonen perfect onder controle weten te houden. Niet van deze wereld.

Hij toeterde nog eens. Langer deze keer. Alle hormonen in zijn lichaam kropen via zijn hand in de gillende toeter, alle vochten in zijn aders bordelden om zoveel machteloosheid. Hij voelde zijn rood vlees koken en uit de ijzere kannibalenpot van zijn aders spoten de kookbellen uit zijn neus. En nog eens toeterde hij zeer lang, tot zijn toeter het begaf.

"Ze kijkt!". Met een paar diepblauwe kijkers die hij nachtenlang niet meer vergeten zou, zat ze hem van over haar versnellingspook aan te staren.

Zoals vrouwen alleen kunnen staren, de verbazing verstorven in halve bewondering, de ogen uitpuilend van de emotie.

"Ze kijkt! Ze kijkt! Ze kijkt!" Hij kwijlde een beetje en kon zijn hollende gedachten niet meer bijhouden. Er was geen houden meer aan. Maar toen ging haar vinger naar haar voorhoofd. Een niet te versmaden gebaar. De wanhoop nabij, zijn hormonenblaas vol opgekropte haat, kon hij zich toen niet langer beheersen. Het dak ging open, hij ging op de zetel staan en brulde luid: "Is het daar godverdomme bekenst gedaan ja? D'er zijn hier mensen die naar huis willen ja!". En hij zette zijn woorden kracht bij met woest armgezwaai en een welgemeend gegild godverdomme. Toen zakte hij terug achter het stuur, klopte zich hard op de behaarde borst, krabte nog even zijn kruis en dacht: "Ach ja, vrouwen. Wat weten die nu van filterijden?"

CARGO (van TW)
Aan CARGO (van TW),
gelieve je naam bij de
redactie bekend te maken.

Alles wat door de mens gemaakt wordt, is functioneel.
Tikfouten worden door de mens gemaakt.
Dus: tikfouten zijn functioneel.
(Ja! aan een onleesbare Moeial!)

(NVDR: enkel voor de ongelukkigen die niet kunnen lezen)

Gisteren zag ik de Sint op het dak lopen. Even later begon mijn radiator verdachte geluidjes te produceren. Moet ik er nu de brandweer bijhalen?

K.P. uit Pecnie
P.S. Mag ik de kadootjes houden?
(En zwarte Piet ook?)

Sinterklaasje bonne - bonne - bonne
gooi wat in mijn lege regentonne
gooi wat in mijn blaasje
dank u stekelbaarse...

IVAH

Vannacht langs het Moeial-lokaal gelopen.

Hoorde een verdacht geknor en gesnurk.

Besluit: de Moeial houdt er een varken op na (rara wie is het?)

P.S. En wat met het mestdecreet?

Johanne II

Geacht Parochiepubliek

Onlangs kreeg jullie dienaar wel echt de stuipen op het - overigens tere - lijf. Want, wat kwam daar razendsnel en kaarsrecht vanuit een pietluttig hoekje op hem af: Inderdaad, een vervaarlijk uitziende wesp, zoooo groot, waarde parochianen! "Bwahaaha", bulderde ze, "heb je nu opeens schrik van enkele losse atomen?". Liever lekker wriemelen in een mooie, zinvolle, gezellige en wollige omgeving, nietwaar? Lekker warm, zo naast elkaar bevedigd zitten en je buur zijn papje inlepen; mmmmmmmmm mmjam mmjammm. Anders zouden jullie nog een onbestemde existentiële angst krijgen. Brrrr, nee, jullie mogen er niet aan denken, jullie motto is; liever solidaair met onze gelijken dan collaboreren met barbaarse aanbidders van het succes. Trouwens, broodroof is het, zij mogen hun boksideaal spreekgestoelte geven, zij mogen hun uniformisme prediken, en wij niet? Aan ons het boksspreekgestoelte! En de rest van het meubilair eveneens, uiteraard! "Maar", wanhoopte jullie dienaar stamelend; "probeer jij ze maar eens te overtuigen dat ze het met minder moeten doen?". "Jaja", bulderde

de wesp ongestoord verder, "zal ik ze dwingen? Haha, onenigheid ja, dat wordt er inderdaad terecht niet genuanceerd; Aktief Linxe studenten, Liberaal Vlaamse Studentenverbond, Marxistisch-Leninistische Beweging, VLD Jongeren, jongsocialisten, enz., ja zelfs Demokratische studenten, ongelooflijk, wat een immense schoonheid druipet daar toch van af!" Waarop Ab Absurdo, zelfvertrouwer als nooit voorheen grijnzend citeerde: "wie met modder gooit, verliest terrein", waarna hij de Moeial ter hand nam, enPATS! Weg wesp!

Ab Absurdo

Aan de lieve Ab, zou je je eens willen bekend maken aan de redactie? Lieve grootjes.

De Moeial

Tweewekelijks studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met het Brussels Studentengenootschap, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur.

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel. 02/641.23.38
fax 02/641.23.62

Coördinator
Jurgen Oste

Redactie
Haroun Amira,
Michel V.H., Steven, Pete

Medewerkers
Jack Van Handenhove,
Aagje, Sofie,
Stefan, Matrick, Geert A.

Illustraties
Geert Rondou,
Wim Castermans,
archieff

Verantwoordelijke uitgever
Karin Verelst
Pleinlaan 2, 1050 Brussel

De Redactie is niet verantwoordelijk voor artikelen van het BSG en VO.

B.S.G. Agenda

ZAAL

wo 22/12
HLB-TD

do 23/12
ZWK Cantus

ma 10/01
KEPS BEACH-PARTY

di 11/01
VRG

wo 12/01
ZWK

do 13/01
IG

ma 17/01
VSKM

di 18/01
KBS

FILM
Ma 20 dec.: Loting
aula's

JETTE

wo 22/12
FK : Cocktail &
Tequila fuif

do 23/12
GK : Film
(P. Brouwer)

vr 31/12
GK-FK-TK
Oudejaarsdiner,
Nieuwjaars-TD.

